

vende et minimumsprisssystem. Ministerrådet kan dog i hvert enkelt tilfælde give tilladelse til, at et land alligevel anvender et sådant system. Hvor en sådan tilladelse gives, skal minimumspriserne også anvendes over for tredjelande og på en sådan måde, at der ydes medlemslandene en præference.

C. Støtte til eksport af landbrugsvarer til tredjelande.

For at gøre det muligt for medlemslandene at eksportere forældede landbrugsvarer i konkurrence med uden for Fællesskabet stående producentlande vil der gennem en restitutionsordning kunne ydes subsidier til eksporten til tredjelande. Sådanne subsidier vil blive nødvendige, fordi omkostningsniveauet i landbruget vil komme til at ligge højere inden for Fællesskabet end uden for. Subsidierne skal fastsættes i forhold til prisniveauet i det medlemsland, der har de laveste produktionsomkostninger, hvilket vil gøre tredjelandseksport mindre fordelagtig for Fællesskabets højprislande end for lavprislandene; denne forskel vil dog især gøre sig gældende i overgangsperioden, hvor medlemslandenes prisniveauer for landbrugsråvarer, først og fremmest korn, endnu ikke er blevet udlijnet. Vedrørende finansieringen af subsidierne se nedenfor under D.

D. Finansieringsproblemerne.

Gennemførelsen af den fælles landbrugs politik forudsætter anvendelse af betydelige summer til flere formål. Det drejer sig i første række om tilvejebringelse af de fornødne midler til at gennemføre markedsinterventioner inden for Fællesskabet, betale Fællesskabets bidrag til landbrugsstrukturpolitikken samt betale de under C. nævnte eksportsubsidier i forbindelse med eksport til tredjelande. Til dette formål oprettes den både i Mansholtplanen og Romtrak-

taten omhandlede udlignings- og garantifond for det europæiske landbrug. Fondens midler skal tilvejebringes dels ved bidrag, der fordeles i overensstemmelse med Romtraktatens fordelingsnøgle i art. 200, dels ved provenuet af de variable importafgifter over for tredjelande. I det første år er det dog meningen, at fonden alene skal finansieres ved bidrag efter nævnte fordelingsnøgle. I det følgende år skal 90 pct. af fondens midler tilvejebringes på denne måde og 10 pct. ved provenuet af de variable afgifter på importen fra tredjelande. I det tredje år er de tilsvarende procenter henholdsvis 80 og 20, og Rådet skal derefter på ny drøfte spørgsmålet om fælles finansiering i de kommende år. Der er tillige opnået enighed om et loft for, hvor stor en del af samtlige udgifter de enkelte medlemslande i alt kan komme til at finansiere.

Kommissionen skal forelægge det første forslag til fællesskabsfinansiering for året 1962-63 inden 1. oktober 1962. Udgifterne med henblik på Mansholtplanens strukturpolitik skal så vidt muligt udgøre en tredjedel af udgifterne til eksportsubsidier og intervention på det interne marked. Den fælles fonds tilskud til disse formål skal i 1962-63 udgøre $\frac{1}{6}$ af de samlede udgifter, $\frac{2}{6}$ i 1963-64 og således videre. Samtlige udgifter skal ved overgangsperiodens udløb være overtaget af fonden, og fra samme tidspunkt skal hele provenuet af de variable importafgifter på importen fra tredjelande tilfalde Fællesskabet og anvendes til fællesskabsfinansiering. Landbrugsfonden udgør således en del af Fællesskabets samlede budget.

E. Overgangsperiodens længde

er for landbrugsvarernes vedkommende generelt fastsat til $7\frac{1}{2}$ år, således at den europæiske landbrugsordning skal være trådt endeligt i kraft den 1. januar 1970.